

2017 Jaarverslag.

Dit jaar heeft ons weer meer inzicht gegeven. Inzicht, hoe gul mensen nog altijd zijn in donaties, ook al hebben wij weinig tijd gehad om donaties te werven. Inzicht, dat het prima is om voeding in te kopen. Inzicht, dat de stichting ons misschien wel over het hoofd groeit..

Financieel gezien doen we het nog altijd goed, de inkomsten zijn licht gestegen. We hebben weinig tot niks verkocht dit jaar. Zo als ik vorig jaar al aangaf staan we niet meer op markten. Wel verkopen we spulletjes bij het uitdelen zelf, voor kleine prijsjes. Maar cliënten kopen benodigdheden eenmaal en dan zijn ze wel voorzien. Onze vrijwilligster Truus heeft net zo als vorig jaar de overige spullen via internet kunnen verkopen en ook zo donaties verkregen. Truus heeft zo eigenhandig 200 euro voor onze stichting ingezameld! Verder hebben we onze vaste donateurs en enkele nieuwe donaties mogen ontvangen(oa via Dierenland Bert Raemaekers).

Ons inzamelpunt in Sittard is ook erg actief, Kelly is een vriendin van mij en het verbaast me steeds weer hoeveel voer ze binnenkrijgt. Ze reageert op marktplaats advertenties en facebook weggeefhoeken om voer binnen te krijgen en de auto is iedere keer bomvol als ze hiernaartoe komt.

De kosten zijn flink gestegen dit jaar. We kregen toch weer minder voer binnen en tegen het eind van dit jaar zaten we met een lege opslag terwijl we voor de kerst dubbel zo veel willen meegeven(ivm vakantie). Hierop ben ik naar de Welkoop Heythuysen gegaan en heb ik(met wat korting) 100kg hondenvoer in kunnen kopen. Dit ging natuurlijk ook weer vrij snel erdoor en in overleg met een bevriende stichting konden we bij hun ook nog flink voeding inkopen. Zo kunnen we het nieuwe jaar goed beginnen!

Daarmee is ons resultaat wat gedaald maar dat geeft niet. We moeten een beetje accepteren dat voeding inkopen misschien wel de norm word, nu er donaties genoeg zijn.

Nog steeds komen er ook donaties voer binnen, zoals in December via de dierenarts Hoogveld. Wanneer er zo'n donatie bij een inzamelpunt binnenkomt moeten we dit zo snel mogelijk ophalen. We willen ze natuurlijk niet tot last zijn. Dit is de laatste tijd erg lastig. Onze opslag ligt namelijk niet naast het uitdeelpunt dus het word van punt naar punt gebracht. Tabitha is meestal lastmoment aan het racen om alles gedaan te krijgen en dat is niet altijd leuk. Erna zijn we zo trots dat het TOCH weer gelukt is.. maar het kost ons wat ergernis.

Dit laat ons denken over de toekomst, over veranderingen, wat beter kan.